

LO PETCHOÙ MELET É LO TSARET

PATOIS D'AYMAVILLES

(PAR LILIANA BERTOLO)

[1-2] N'ayet eun cou eun petchoù melet que s'en allae to fier eun trottèn é eun déboudzèn avouì le mèinoù di veladzo. Eun bo dzor, le croué l'an deut : « Mondjemé, comme sarie dzen se lo melet l'anche eun tsaret! ».

[3-4] Adón padàn l'a deut : « Teteun, lo fèyo pi preui mé si tsaret ! ». L'a preui de lan, l'a preui lo martelet, l'a preui la résutta, l'a preui lo verbequeun, l'a preui le cllou, dèisèn l'a résó, l'a copó, l'a tsapotó é pan ! é boum ! é pan ! é boum ! ...l'a belle fé eun dzen tsaret.

[5-6] Dèisèn l'a fé le roe de bouque, l'a placha-lèi eun bo sercllo de fir a l'entor é l'a montó-le-zé i tsaret. Majinna tchica comme sayàn contèn sisso mèinoù ! É lo melet euncó de pi : llu devàn é lo tsaret dèri !

[7-8] Can l'an eungnouó de couillì le pomme, le mèinoù l'an tsardjà sisso bon frouì meur su lo tsaret. Eun bo dzor, l'an eumplisù rando rando lo tsaret mimo se lo melet dijet : « Po tan pai, l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Mi le croué l'an belle po acouto-lo, l'an fenque djeuntó d'atre pomme é, can lo melet l'è partì, lo tsaret... l'a fé craque ! Lo petchoù melet s'è beuttó a pleyé : « Na... mondjemé... lo meun dzen tsaret ! ».

[11-12] Pe boneur padàn pasae per lé ! L'a demandó : « Qui l'è que pleuye ? ». Le mèinoù l'an repondu-lèi : « L'è lo petchoù melet, lo seun tsaret l'è to rontù ».

[13-14] Adón padàn l'a dépeillà lo tsaret, l'a torna preui lo martelet, la résutta, lo verbequeun é le cllou é pan ! é boum ! é pan ! é boum !... l'a belle arendjà lo tsaret.

[15-16] Lo petchoù melet l'ie to contèn, mi l'a deut : « Tsouyéde mèinoù, si cou tsardzéde pamì tro de pomme su lo tsaret ! ». É le mèinoù di veladzo, tcheu contèn perqué lo melet pleyae pamì, l'an danchà a l'entor di tsaret.